

ningerne til denne Konto udtrykkelig fremhæves, at det er paaregnet, at der ikke foretages Anskaffelse af Skyts. Hvad vil saa den højtærede Forsvarsminister med disse Geværer og Pistoler? Der nævnes ganske vist, at det skal være Pistolen af 1910. Jeg ved ikke, hvorfor denne Pistol skal være saa ganske udmærket, at man ikke skulde kunne bruge nogen anden Pistol eller klare sig med de Pistoler, man hidtil har haft. For Geværernes Vedkommende vil Ministeren maaske sige, at der er gaaet Slid paa dem. Men saa kunde man maaske spare lidt paa Anvendelsen. Der vil vel ikke være saa overordentlig stor Anvendelse for dem netop i dette Finansaar eller forhaabentlig i den kommende Tid. De hertil forlangte 380 000 Kr. bør efter min Mening under alle Omstændigheder stryges.

I Sammenhæng hermed vil jeg gøre opmærksom paa Anmærkningerne om Bemyndigelse til Indskrænkning af Nyanskaffelser. Disse Anmærkninger, der findes paa Budgettet for indeværende Finansaar, er nu strøgne, baade paa Krigsministeriets og paa Marineministeriets Budget. Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Forsvarsminister, hvorfor dette er sket. Det forekommer mig fuldkommen selvfølgelig, at disse Besparelser skal finde Sted. Jeg finder derfor en nærmere Forklaring af Grundene til denne Strygning paakrævet.

Men de Besparelser, jeg har nævnt, repræsenterer i Virkeligheden kun et forholdsvist ringe Beløb paa de militære Budgetter. Gennem Besparelser indenfor Rammerne af den nu gældende Militærordning kommer man ikke til vidtgaaende Indskrænkninger i vort Militærvæsen og vore militære Udgifter. Paa det foreliggende Finanslovsforslag repræsenterer de samlede Udgifter til Hær og Marine 66 593 000 Kr. Heri er endda ikke medregnet Udgifterne ved Dyrtidstillæggets Forhøjelse — dette andrager, saa vidt jeg erindrer, 162 Kr. pr. Tjenestemand —, og heller ikke er medregnet de paa Indenrigsministeriets Budget opførte Udgifter til Indkvartering og Udskrivning; de andrager tilsammen omtrent 1½ Mill. Kr. Alt i alt kommer man vel saa trods Besparelserne op til henved 70 Mill. Kr. Det er altsaa det Beløb, Udgifterne paa begge militære Budgetter andrager paa det foreliggende Finanslovsforslag.

I Forbindelse hermed vil jeg henlede Opmærksomheden paa Loven af 5. Marts 1920 om Aftigelser fra Hærlovens Bestemmelser om Indkaldelse og Uddannelse i Aaret 1920. Denne Lov bemyndiger — men vel at mærke kun for Aaret 1920, længere

end for dette Aar gælder den jo ikke — til for det første at indkalde til de sønderjydske Landsdele og til for det andet ved Fodfolket at formindske Indkaldelserne til det halve. Jeg vil tillade mig at forespørge den højtærede Forsvarsminister, om det er Meningen at søge denne Lov fornyet og udvidet til ogsaa at omfatte de andre Vaabenarter. Den Fornyelse og Udvidelse, som forhaabentlig vil komme, maa komme hurtigt. Der er kun to Maaneder tilbage af den Periode, for hvilken Loven gælder. I Forbindelse dermed vilde jeg gerne spørge den højtærede Minister, om han ved denne Lejlighed maaske vilde tage Spørgsmaalet under Overvejelse om Indretning af Garnisoner i de sønderjydske Landsdele; den Tilsladelse til Indkaldelse til de sønderjydske Landsdele, som Loven af 5. Marts 1920 giver, gælder kun for Resten af indeværende Aar, og det er under tidligere Forhandlinger i denne Sal fremhævet, at hvis der ogsaa i Fremtiden vilde være Brug for noget Militær i de sønderjydske Landsdele, vilde den letteste og naturligste Fremgangsmaade være, at der blev indrettet Garnisoner netop indenfor de sønderjydske Landsdele.

Jeg fremhævede før, at selv om de Besparelser, jeg nævnte, bliver gennemført, selv om Forsvarsministeren skrider til at søge Loven af 5. Marts 1920 fornyet og udvidet, og selv om man sparer, hvad overhovedet spares kan, paa Militærbudgetterne, saa naar vi under den nuværende Militærordning dog ikke til den af økonomiske Grunde og for vort Lands hele Velfærd nødvendige omfattende Reduktion af vore Militærudgifter. Det kan man først naa, naar vi bliver den nuværende Militærordning kvit. Mit Parti har, om jeg saa maa sige, brudt Isen ved det i Militærkommissionen fremsatte Forslag. Det er bekendt nok, at et saadant Forslag er fremsat. Jeg skal selvfølgelig ikke her indlade mig paa nogen Omtale af Enkeltheder i Forslaget, men blot nævne dets Hovedprincipper. Det gaar ud paa Afskaffelse af den tvungne, almindelige Værnepligt, og det vil medføre en Besparelse i de aarlige Militærudgifter af 40 til 50 Mill. Kr.

Spørgsmaalet er saa, hvordan det kan tænkes, at de andre Partier, Regeringspartierne, vil stille sig. En Vejledning herom kan man maaske finde i de Udtalelser, som Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brorsen, fremkom med i sin Ordførertale. Han udtalte, efter at han netop havde fremhævet, at der maatte økonomiseres ogsaa paa det militære Omraade, følgende: Vi har nedsat en Kommission, og det vil antagelig